

J.P. Sipilä

Puhun hänestä

joka puhuu

olen yksin

J.P. Sipilä

Puhun hänestä joka puhuu olen yksin

ISBN 952-92-0435-3
Kustantaja Private Notes
Ulkoasu Mika Kettunen
Painopaikka Xxx
2006

J. P. Sipilä

Puhun hänestä joka puhuu olen yksin

meluesteen takana kuulen
kun yksin uneksin
ilman tyhjää
en tunne mustunutta hopeaa
ja silti siihen nojaan

muistan syvällä pimeässä
istun aina paikallani
liikkumatta
liikun koska ikkunassa ei ole mitään pysyvää

pitkällä olemme
ja se ei riitä
muuttuneet emme
alistuneet vieläkään

mutta horisontissa
kun kaikki pisteet toisiinsa liitetään
viiva vain oman tyhmyyden

hopea loistaa ilman pimeää
valojen välissä
siellä missä toivon vain että olisimme onnellisia
ainakin joku meistä

ei kommunikoida
ei vaieta

meillä on jo liikaa
siksi liian vähän

ei ääntä metelissä
kaikki kaiku sisällä
kuin viesti eksyessä hälyyn

tuhkakupit ja untuvapatjat lasit muovit ja metallit kiertävät joukkoamme
murtuneet katseet
kieroavat apua pyytävät silmät
pitämällä kaiken sisällään
ei kysymystä yksinäisessä puheessa

tunteet kommunikaation toisella puolen

näin niin kuin tiesin
pelkurin silmissä onnellisen katseen
se oli liian huoleton

pihan vihreä aita
eikä siinä ole porttia sisään eikä ulos
vain ruostumatonta terästä
palaa tuhkana sormien välissä

onni ei ole kestäväksi tehty
pelkurikin pelkää silmissään näkyvää kauhua
kun jostain kaukaa jokin meitä kutsui
vastausta vaatimatta

vapaus ei heilahtanut tyyneen mieleen
lisää terästä lisää rautaa mielikuvin luotuun rajaan
siksi
palavat silmät olivat tuomitut
sammumaan suolavedellä
näin niin kuin tiesin

en ymmärrä nyt kun katson sinua
tarvitsen sanoja joita pukisin yllesi

päällystakin

tiedät että meillä on vielä yhteinen puheenaihe
mutta puhuuko kukaan

katson hiljaa muita kuin tuhansia peilejä enkä koskaan ole tyytyväinen
istunko autossa liikkumatta liikenteessä koskaan löytämättä kotiin

kuulen sanoja
ehkä ääneen

ehkä en
mutta näyttää siltä että joku puhuisi
lähellä ja kaukana
ymmärtämättä mitä halusin muistaa
kuin vain sanojeni välissä
siellä niissä

joissa tunteemme heräävät odottamaan tilaisuuttaan

joskus yksinäisyys tuntuu tiedät sen
silloin kun kukaan ei kuule puhettasi ja olet ymmärtämättä
että korva vaatii
vain sanoja

kommunikaatio on eksynyt epätasaiseen hälyyn jossa meteli luo
väärin käsityksiä

olemme ymmärtämättömyyttämme etäisyyttämme toisistamme

mitä tulee tapahtumaan on tapahtunut
liian paljon liian aikaisin tartuin tilaisuuteen johon minun olisi pitänyt kasvaa

olen periksi antanut ja luopunut tulevast

hetken aikaa
minä olen aina se toinen josta luen kuolinilmoituksen
näen silmissäni omani ja katson pois
suoraan silmiin
jotta ne eivät minua häiritse
eivät enää

miten minä päästin veden valumaan sormieni alta
piru piru piru piru pirun pirun
hampaiden välissä suussa
olen aina se toinen
en mitään muuta
en seiso jonossa johon olen syntynyt
me olemme ne toiset
emme koskaan mitään muuta
aina on meidän vuoromme

vaikka vain
kesken
kaiken

jos mikään
koskaan tuntuu tältä
unohdan sen huomaamatta
 kuin tuhannet kasvot
 ne kadulla näen

betoniin valuvat
yöni ja päiväni
joskus tuntuu siltä

 ja silloin

 vanha värinä koputtaa oveen
avoimeen
 jonka kuitenkin lukitsen yöksi
tahtomattani

itsestäänselvyydeksi en minkään halua muuttuvan
en ottaa sitäkään niin
ruman se tekee minusta ja aaveita kaikista muista

jos kaikki
nyt tuntuu tältä

kipu joka meissä kasvoi
jäi kytemään
märkivä ajatus haavan pinnalla
vaikka kaiken jo ylitimme

nostimme kätemme yhteiseen voimaan
tuhosimme toisemme
hengittävän hymyilevän kaupungin kasvot
ja kun nyrkkimme avasimme me puristimme kovempaan

nostaako kipu nyt katsettaan
uudestaan ja uudestaan
kunnes vielä menneisyytemme
jää varjoihimme
jotka eivät tarvitse sähkövaloa ulkopuolelta

onko meillä vielä mahdollisuus
auttaako kukaan meitä hädän keskellä
antaudummeko kipuun jota vastaan emme löydä aseita

kerro minulle

miten me	voimme uskoa
voimme itkeä	unohtaaksemme
hymyillä	kun meteli on hiljentynyt

sähköuunin surinaan

en tarvitse mitään
kaikkea luokittelua vastaan ja silti luokittelen kaikkea kuin se olisi elinehto
ja kun ruumis häviää
vain tavarat lojumassa

keltainen on niin kuin harmaa
pöly valtaa tilan ajalta
kaikki homehtuu
ja kuivuu
ja kuolee

en halua osaani mistä
kun häviän jätän sinut jälkeeni
itken kun on myöhäistä
olen niin ylpeä
niin tekopyhä
valhe
teflonia
säilyttäen varjonsa ja kaikki sävynsä

tarvitsen kaiken
haluan saada kaiken
ja kun häviän
vain tavarat ilman käyttäjänsä tarkoitusta
en tarvitse mitään

ei hyvää syytä olla hiljaa
kun tarvitsen merkkiä johon en kykene uskomaan
joka meidät alleen tahtoo alistaa eikä halua kuin me

onko aika astua esiin
lopettaa kuoleva koiras
vai siirräkö vastuun
hirviön seitsemälle kruunulle

kuka jakoi tekomme seuraukset
antoi meille tyhjän käden
syyn katsoa vierestä kun risti saa seurakseen hertan

portaat johtavat ylöspäin
syytöksen tietä
kunhan vain kauas meistä
jotta olisimme syyttömiä

miksi siis edelleen
katsomme ylös vieläkin
kun emme koskaan muulloin

miksi antaisin tilaa itselleni
en anna koskaan sinun päästä lähelleni
liian riippuvainen olen kun se ei ole tarpeen
puhun erilaisessa pohjavedessä

peili rakentaa totuutta näen siinä vain säröjä
josta sädekehä loistaa josta sädekehä loistaa
loputonta hymyä murheen edellä
havupuut irtoavat maassa juuresta
metsä katoaa vaikka en ole katsomassa
jos edes
itseni kuulen kuulen minut

avataan silmäni
puhun siitä joka puhuu joka puhuu olen yksin
kun lopulta minun kävi sääliksi torakkaa

kaivoksen pohjalla

untitled #?

(yksinäinen)

huomisen eilinen

nimetön #?

toinen

toistunut minuutti tai kaksi

surina tai nimetön #?

tekopyhä I

tekopyhä II

nimetön #?

*"Jani Sipilä (s. 1981) on turkulainen,
runoutta kielifilosofian näkökulmasta tutkiva kirjallisuustieteen opiskelija.
Hänen omissa runoissaankin kielen rooli ja toiminta korostuvat –
kieli ei ole funktionaalinen väline, vaan monipuolinen kokonaisuus,
joka saa teksteissä eri rooleja ja useita mahdollisia tulkintoja."
– Tuli&Savu Net*

*"Tiedät että meillä on vielä yhteinen pubeenaihe, mutta puhuuko kukaan.
Katson hiljaa muita kuin tuhansia peilejä enkä koskaan ole tyytyväinen"*

